

Pierdere , doliu

Boeriu Estera 2019

Obiectivele învățării

La sfârșitul sesiunilor studenții vor avea abilitatea de a:

- Identifica și descrie pierderea (și impactul acesteia) cu care pacienții și familiile lor se confruntă pe parcursul bolii și după moartea bolnavului
- Descrie și distinge între pierdere, jelire, perioada de doliu și doliu, inclusiv a factorilor declanșatori de reacții de doliu prelungit
- Descrie modelele “normale” de doliu
- Identifica modelele comune de doliu și descrie importanța lor în practică, inclusiv a identificării a doliului complicat

Pierderea – Ce pierderi ați experimentat?

Ce este pierderea - loss ?

Când nu mai ai ceva pentru că nu știi unde este sau ți-a fost luat.

Pierderile tangibile (fizice) sunt ușor de recunoscut:

- Pierderea unei părți a corpului
- Schimbări fizice de sănătate
- Pierderea obiectelor personale

Pierderile intangibile (percepute sau psihologice) sunt mai puțin evidente:

- Pierderea prestigiului, puterii, securității
- Pierderea speranțelor și viselor pentru sine/alții
- Pierderea încrederii în propriul sistem de credințe (suferință spirituală)

Pierderi

- **Pierderea atasamentului** (De cine sunt legat?)- Nevoia de a simți că suntem conectați, legați, în siguranță sau că aparținem cuiva / sau unui grup.
- **Pierderea** unei persoane dragi
- **Pierderea teritoriului** (Unde e locul meu?) – Nevoia de a avea sentimentul apartenenței sau de a se stabili într-un loc, într-un camin.
- **Pierderea structurii** (Care e rolul meu?)- Nevoia de a ne simți importanți, implicați și apreciați.
- **Pierderea identitatii** (Cine sunt eu?) – Nevoia de a ști cine suntem ca indivizi, ce reprezentăm și care sunt valorile noastre.
- **Pierderea viitorului** (Încotro mă îndrept?) – Nevoia de a ști în ce direcție ne îndreptăm și de a avea speranțe și așteptări pozitive.
- **Pierderea semnificației/sensului** (Ce rost are?) – Nevoia de a descoperi semnificație și sens în orice situație.
- **Pierderea controlului** (Mă simt copleșit!) –Nevoia de a simți că deținem controlul situației sau a propriului destin.
- **Pierderea sănătății** – aflarea unui diagnostic amenințător

Diagnosticul de boală gravă poate conduce..

la **Pierderea sănătății** și a

- Controlului, a stimei de sine, a imaginii de sine, a locului de muncă, a rolului în societate, a independenței, încrederii în sine sau în ceilalți, a identității, a viitorului, a sensului vieții, a atașamentului față de ceilalți, etc.

Clarificare termeni – engleză / română

- *“Grief is the normal process of reacting to the loss”.*
- **Grief** = **procesul** de doliu normal , firesc de prelucrare a pierderii, la nivel fizic , a morții unei persoane semnificative sau la nivel simbolic, social, divorț sau pierderea serviciului.
- *“Bereavement is the period after a loss during which grief is experienced.”*
- **Bereavement** = **perioadă** în care se experimentează , prelucrează pierderea, perioada de doliu
- **Mourning** = **modul în care persoana se adaptează la pierdere** prin ritualuri, obiceiuri, norme validate de societate

Doliul

Definiție

- **Proces de prelucrare a experienței dureroase legate de pierdere.**
- Alte definiții
- Un ansamblu de trăiri fizice și psihice, de comportamente și manifestări legate de pierderea unei persoane semnificative.
- Reacție emoțională și psihologică la pierdere.

Modele de doliu – de prelucrare a pierderii

- Modelele de doliu acționează ca ghiduri pentru a înțelege emoțiile intense, gândurile și comportamentele trăite de persoană în perioada de jelire.
- Au fost dezvoltate modele diferite, de către oamenii care lucrează în domeniu pentru a descrie experiențele persoanelor în doliu.
- Toate modelele sunt mai degrabă descriptive decât prescriptive – deși pot fi folositoare ca instrumente pentru a vorbi despre doliu, ele nu pot prezice cu acuratețe ce anume va resimți persoana în continuare.
- **Doliul este un proces normal, firesc prin care prelucrăm pierderea**

Modelul Kubler –Ross

Stadiile , fazele procesului pierderii

- **NEGAREA/ IZOLAREA:** “nu mi se poate întâmpla mie”,nu eu,... "nu poate fi adevărat!
- **FURIA SUPARAREA,INVIDIA,RANCHIUNA,REVOLTA:** “de ce se întâmplă asta? Cine e de vină?”
- **NEGOCIEREA:** “daca nu se întâmplă asta.., în schimb pot să..”
- **DEPRESIA:** “sunt prea trist să fac ceva”
- **ACCEPTAREA:** “sunt împăcat cu ce s-a întâmplat”

Modelul Worden

Sarcinile perioadei de doliu după W. Worden sunt ca persoana îndoliată

1. Să accepte realitatea pierderii

2. Să treacă prin suferința provocată de pierdere – asimilarea durerii

3. Să se adapteze la modificările datorate lipsei persoanei decedate

- **adaptarea externă**- realizarea rolurilor pe care decedatul la jucat in viața lui si dezvoltarea strategiilor de a umple aceste roluri in absența lui;
- **adaptarea internă**- care se refera la modurile in care subiectul trebuie să redefinieasca propria identitate dupa pierdere, de ex. de a fi o vaduva, etc.
- **adaptarea spirituală**- pierderea provoacă credințele spirituale conducând la analize existentiale mai profunde;

4. Să reazeze emoțional relația față de persoana decedată și să-și reia viața proprie (reinvestirea energiei emoționale în altceva)

Modelul procesului dual – Stroebe& Schut

- Modelul dual înfațișează doliul ca **un proces oscilator** în care individul alternează **experiențele de doliul** cu **evitarea suferinței** în același timp, spre deosebire de modelele anterioare care priveau doliul ca un proces liniar.
- persoana în doliu încearcă să depășească suferința oscilând între două modalități de coping:

A - pierderea orientării
acceptarea suferinței
durere sufletească , plâns

și

B - restaurarea orientării
focusarea pe viitor și pe
schimbările de rol,
identitate și relații.

Freud	Bowlby & Parkes	Kübler-Ross	Worden	Stroebe & Schut
Procesul de hiper cathexis* (durerea, gândurile și amintirile legate de persoana dispărută)	Faza caracterizată prin șoc, perplexitate și negare care menține subiectul într-o stare de irealitate	Faza de negare - individul nu acceptă că persoana dragă a murit	Faza acceptării realității pierderii	Faza de pierdere a orientării care este dată de efortul de depășire a pierderii precum gânduri intrusive legate de persoana dispărută, rememorarea trecutului, tristețe profundă, etc.
Procesul de decathexis (relaxarea legăturii emoționale cu persoana decedată)	Faza caracterizată de dorul profund față de persoana dispărută și de valuri de plângeri, durere și anxietate și uneori de sentimentul prezenței persoanei dispărute	Faza de mânie/furie împotriva lui însuși că nu a făcut ce trebuie, de învinovățire a altora	Faza durerii pierderii și a regretelor	Faza de restaurare a orientării care include evitarea sentimentelor de doliu prin focusarea pe viitor și rezolvarea unor probleme secundare de tranziție
Procesul de cathexis (recuperarea energiei emoționale investite în persoana dispărută)	Faza de dezorganizare și detașare caracterizată prin tristețe puternică și sentiment de lipsă de speranță	Faza de negociere – de încercare a de a negocia în imaginar sau cu o forță supranaturală reîntoarcerea persoanei pierdute	Faza de adaptare la ambianța în care persoana decedată nu mai este	
	Faza de reorganizare, implicând relaxarea legăturii de atașament cu persoana dispărută și întoarcerea către viitor	Faza de tristețe – în care subiectul este inhibat, retras, deziluzionat, fără speranță	Faza de relocare emoțională a celui dispărut și reîntoarcere la viața curentă	
		Faza de acceptare – individul realizează și acceptă pierderea prin contemplare, reflexie și găsirea unui înțeles pentru pierdere și continuarea vieții.		

Semne și simptome în doliul normal

Manifestari psihologice	Manifestari comportamentale
tristete	tulburari de somn
manie	tulburari de apetit
vinovatie si auto-reprosuri	tulburari de atentie si concentrare
anxietate	retragere sociala
însingurare	vise cu persoana decedata
oboseala	evitarea discutiilor despre deces
neajutorare	cautarea lucrurilor legate de deces
soc	oftat
dezorientare	plans
confuzie si perplexitate	hiperactivitate sau lentoare in activitate
dor intens si recurent fata de ce s-a pierdut	vizitarea locurilor si obiectelor care ii amintesc de persoana disparuta
fenomene disociative	pastrarea cu sfintenie a lucrurilor ce au apartinut persoanei disparute
Manifestari fizice	Manifestari cognitive
senzatie de gol in stomac	neîncredere, suspiciozitate
tensiune în piept	confuzie
nod in gat	preocupari legate de persoana disparuta
intoleranta la zgomot	senzatie prezentei persoanei disparute
lipsa de energie	halucinatii
lipsa de aer	idei paranoide
oboseala musculara	
depersonalizare ("Cand merg pe strada mi se pare ca nimic nu e real, inclusive eu")	
gura uscata	
senzatie de gol in stomac	
tensiune in piept	

Manifestări particulare ale doliului

- Doliul anticipativ
- Doliul întârziat
- Doliu nepermis
și
- Doliul complicat (patologic) -“cronic”

Factori care influențează doliul

- Natura relației și a atașamentului cu persoana disparută
- Înțelesul pe care persoana îl conferă morții.
- Modul, circumstanțele și locul în care persoana a decedat.
- Istoria personală (convingerile personale, ale familiei) a doliului, respectiv numărul și felul cum persoana a experimentat alte episoade de doliul în viața ei.
- Vârsta și sexul sunt factori de influență în trăirea doliului.
- Dificultățile de comunicare și relaționare ale persoanei
- Trăsăturile de personalitate ale persoanei, precum nivelul de control și reglare emoțională, rezistența la frustrare, trăsăturile de optimism și reziliența
- Cultura din care face parte individul este unul din mediatorii puternici ai expresiei doliului
- Religia
- Absența suportului (social/cultural/spiritual)
- Prezența unor probleme financiare sociale , emotionale (traume, poate chiar probleme de patologie psihică)

Indicatori clinici de a nu putea face față situației sunt:

- Reacții excesive la veștile proaste
- Agitație psihologică sau comportamentală
- Nivel ridicat de anxietate
- Idealizarea excesivă sau persistentă a viitorului
- Gânduri obsesive și preocupare persistentă privind bunăstarea pacientului
- Inabilitatea de a trece prin diferitele reacții specifice confruntării cu veștile proaste
- Inabilitatea de a exprima sentimentele sau gândurile
- Furie cronică sau combinația între furie și depresie

Doliul anticipativ

- Acest tip de doliu rezultă din anticiparea unei pierderi și presupune confruntarea cu o serie întreagă de pierderi succesive.
- Deși acesta este diferit de doliul care urmează unui deces, jelirea anticipativă poate avea simptomele jelierii obișnuite: tristețe, furie, izolare, uitare și despresie.
- Aceste emoții sunt adesea însoțite de epuizarea rezultată din rolul de îngrijitor și asumarea de responsabilități și roluri suplimentare, roluri avute anterior de persoana care moare

Doliul întârziat

- Expresia emotionala după pierdere este redusă în intensitate și durează doar 2-3 săptămâni.
- Astfel persoana trăiește doliul doar la nivel “intelectual”, respectiv înțelege pierderea, afirmă durerea pierderii, înțelege durerea altora, dar nu exprimă emoțional toate acestea.
- Expresia acestei persoane ne conduce la ideea ca ea nu e capabilă să trăiască doliul, dar așa cum spunea Lindeman (1944): *“În doliu, persoana poate să-l amane pentru o perioadă, dar niciodată să-l evite”*.
- Prelucrarea profundă a doliului se poate declanșa mult mai târziu, poate chiar după ani, în momentul în care apare un eveniment declanșator sau atunci când în interior persoana este aptă de a face față procesului.

Doliul nepermis

- este doliul pe care societatea nu-l validează și indivizii nu-l fac public pentru că nu este recunoscut social ca atare și astfel ei nu îndrăznesc să-l trăiască la *vedere*.
- *Dupa* Doka (2002), aici este vorba de refuzul celorlalți de a conferi individului dreptul la doliu așa cum îl înțelege acesta.
- Dupa cum spunea Selby (2007), doliul refuzat este o problemă a secolului XX și XXI și aici este vorba de o durere ascunsă de care suferă milioane de oameni care trăiesc altfel de pierdere decât cea a unei persoane dragi, dar care, pentru acestia, nu este mai prejos.
- Doliul este trăit ascuns pentru că societatea nu validează:
relația de atașament a individului, obiectul pierderii, modul de exprimare a doliului, circumstanțele.

Doliul complicat

- pierde tendința naturală de rezolvare și continuă pe o perioadă neașteptat de lungă de timp.
- Doliul complicat sau patologic a fost conceptualizat ca inabilitatea individului de a “înmormanta” sentimentele și gândurile legate de doliu sau ca incapacitate de a reconcilia cu pierderea suferită (Howarth, 2011)

Doliului complicat:

- **simptome aparținând distress-ului separării**, precum gânduri ruminative legate de persoana dispărută, dor și căutarea acesteia, retragere socială excesivă (Criteriul A) și
- **simptome legate de distress-ului pierderii** (Criteriul B).
- Tocmai aceste feluri de simptome fac ca pierderea complicată să poată fi deosebită de alte tulburări psihiatrice cu care s-ar asemana la prima vedere, precum depresia, tulburarea posttraumatică de stress, tulburarea prelungită de adaptare.

Criteriile și simptomele doliului complicat

Criteriul A	Criteriul B	Criteriul C	Criteriul D
<i>Individul trăiește doliul după moarte cuiva apropiat și răspunsul lui implică existența a 3 din următoarele 4 simptome trăite zilnic sau cu intensitate marcată:</i>	<i>În răspunsul subiectului la deces 4 din următoarele 8 simptome sunt trăite zilnic sau cu intensitate marcată:</i>	<i>Durata</i>	<i>Funcționare</i>
1. Gânduri intrusive despre persoana care a murit	1. Pierderea scopurilor, cu sentiment de inutilitate și de lipsa de viitor	Durata simptomelor este de cel puțin 6 luni	Simptomele cauzează o afectare importantă a funcționării sociale, ocupaționale și a altor arii de funcționare a individului
2. Sentimente intense de dor față de persoana dispărută	2. Traire subiectivă de detașare, încetare sau absență a răspunsurilor emoționale		
3. Căutarea persoanei dispărute	3. Dificultăți de a accepta că persoana a murit		
4. Sentimente intense de însingurare	4. Idei că viața este goală și lipsită de înțeles		
	5. Sentimentul că o parte din sine a murit		
	6. Sentimente de lipsă de siguranță, încredere și control		
	7. Tendințe sau comportament auto-vătămător și de ignorare a riscurilor legate de pierderea suferită		
	8. Iritabilitate, manie, furie și cinism excesiv legate de pierderea suferită		

Cum putem ajuta?

- Fii prezent
- Ascultă fără a judeca
- Demonstrează empatie
- Acceptă tăcerea
- Fii conștient de propriile sentimente
- Reasigură-i ca ești acolo ca sprijin
- Nu lua furia personal
- Acceptă faptul că adaptarea la pierdere durează

The grieving process coping with death - film

listen